

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.899 van 24 september 1998
in de zaak A. 80.232/X-8389.**

In zake : 1. Francine GODDERIE,
2. Marcel GODDERIE,
3. Yvonne CORBIER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. CALLOENS,
kantoor houdende te 9300 AALST,
Désiré De Wolfstraat 28

tegen :

1. de gemeente HERNE,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat G. BERVOETS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Fr. Halsvest 33, bus 1.

tussenkomen partij :

Danny HEREMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te 9940 EVERGEM,
Schoonstraat 64.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Francine GODDERIE, Marcel GODDERIE en Yvonne CORBIER op 11 september 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van 25 augustus 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herne waarbij aan Danny HEREMANS-COPPENS de bouwvergunning wordt verleend voor het optrekken van een mestvarkensstal te Herne, Rendries 35, Sectie F, 254 F en 261 L, onder verbeurte van een dwangsom van 100.000 fr. per dag;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 15 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. CALLOENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat J. DE SMET die, loco Advocaat T. TAFFYN verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat M. HERMANS die, loco Advocaat G. BERVOETS verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat A. PATYN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur Ch. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Danny HEREMANS met een verzoekschrift van 23 september 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten

onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de verzoekende partijen op 2 september 1998 kennis hebben gekregen van het bestreden besluit; dat evenmin wordt betwist dat het op te trekken gebouw een "snelbouwconstructie" is; dat de bewering van de tussenkomende partij dat "de bouwvergunning onmogelijk gerealiseerd (kan) worden binnen een tijdspanne van 45 dagen" dan ook bezwaarlijk kan worden aangenomen; dat tussen de kennisname van de vergunning en de datum van het verzoekschrift slechts 8 dagen zijn verlopen; dat de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid tijdig is ingesteld; dat zij verantwoord is;

Overwegende dat in het eerste middel onder meer de schending wordt aangevoerd van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, inzonderheid artikel 6; dat de verzoekende partijen onder meer doen gelden wat volgt :

"In casu werden verschillende bezwaren ingediend met alle dezelfde strekking : door het eerder gevoerde vergunningsbeleid van de gemeente heeft de omgeving in feite geen louter agrarische bestemming meer maar is een landelijke residentiële wijk geworden waarin een dergelijk gebouw opgetrokken in dergelijke materialen niet langer stedenbouwkundig is verantwoord. In niets wordt door de verwerende partij enig bezwaar weerlegd. Men doet ze af als ongegrond om reden dat de bezwaren slaan op de te verwachten milieuhinder. Niets is minder waar!

In het bezwaar van huidige verzoekende partijen worden wel degelijk stedenbouwkundige bezwaren geformuleerd. (...)

Wanneer bezwaarschriften worden ingediend moeten deze getoetst worden aan de aanvraag en moet op gemotiveerde wijze weerlegd worden waarom de bezwaarschriften niet worden weerhouden. In casu blijkt (niet) uit het besluit van 23 juni 1998 (...) op enige wijze dat rekening werd gehouden met de ingediende bezwaarschriften noch dat er onderzoek werd verricht naar de aangehaalde argumenten noch werd op enige wijze gemotiveerd waarom de bezwaarschriften niet worden weerhouden. (...)"

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"In de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 23.6.1998 wordt desbetreffend vermeld :

'De bezwaarschriften zijn ontvankelijk doch ongegrond omwille van het feit dat ze louter en alleen betrekking hebben op het milieuaspect, waarvoor inmiddels een milieuvergunning is verkregen'.

Het weze inderdaad benadrukt dat huidige verzoekers ook een procedure hebben ingeleid tot nietigverklaring van de milieuvergunning op basis van dezelfde argumenten die zij in het kader van deze procedure inroepen, namelijk geur, lawaai en visuele hinder.

Deze bezwaren werden gemotiveerd weerlegd door de bevoegde diensten die de milieuvergunning hebben uitgereikt.

Daarnaast wordt in de beslissing van de toekenning van de bouwvergunning van het College van Burgemeester en Schepenen van 25.8.1998 integraal de motivering overgenomen van de bevoegde ambtenaar van de Dienst Ruimtelijke Ordening van Vlaams-Brabant, die evenzeer de bezwaren heeft onderzocht.

(...)"

Overwegende dat de tweede verwerende partij en de tussenkomenende partij antwoorden in dezelfde zin;

Overwegende dat artikel 6, § 2, van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, bepaalt wat volgt :

"§ 2. Iedere belanghebbende, gedurende de periode van aanplakking, [en de eigenaar die persoonlijk in kennis van de bouwaanvraag wordt gesteld] binnen

veertien dagen na ontvangst van de kennisgeving, kan schriftelijk zijn opmerkingen en bezwaren bij het college van burgemeester en schepenen indienen.

Het college spreekt zich in een met redenen omklede beslissing uit over elk van de ingediende bezwaren en opmerkingen";

Overwegende dat terzake het besluit van 23 juni 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herne vermeldt :

"Gelet op het koninklijk besluit van 6 februari 1971, betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, ingezonderd artikel 7;

Overwegende dat er tengevolge van de openbaarmaking bepaald in artikelen 5 en 6 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971;

Overwegende dat 24 bezwaren ingediend werden :

(1)

Gelet op het verslag van de voorzitter-burgemeester :

De bezwaarschriften zijn ontvankelijk doch ongegrond omwille van het feit dat ze louter en alleen betrekking hebben op het milieuaspect waarvoor inmiddels een milieuvergunning is verkregen";

Overwegende dat het bezwaarschrift dat verzoekster Francine GODDERIE heeft ingediend wijst op het verlies aan uitzicht op het landschap ingevolge de oprichting van de aangevraagde staalconstructies; dat in het bezwaarschrift voorts wordt gewezen op het verlies aan licht in de naastgelegen woning; dat het bezwaar, in tegenstelling tot wat de collegebeslissing van 23 juni 1998 overweegt geen betrekking heeft op het milieuaspect van de milieuvergunning maar op de bouwaanvraag; dat op het eerste gezicht een beantwoording van de bezwaren door de gemachtigde ambtenaar niet voldoet aan de aangehaalde bepaling; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat de eerste verzoekster woont op het aanpalende perceel; dat zij uitkijkt op de vergunde stal; dat mag worden aangenomen dat de aantasting van het zicht dat zij heeft op het landschap een ernstig nadeel is; dat het argument van de

tussenkomen de partij dat dit "uitsluitend te wijten (is) aan de inplanting van haar woning evenwijdig met de linkerperceelsgrens gezien vanop de Geraardbergsesteenweg (en dat) had zij haar woning van bij de oprichting ingeplant evenwijdig met de rechterperceelsgrens, zij helemaal geen zicht meer gehad (zou) hebben op de op te richten stal", niet dienend is; dat bij de beoordeling van het nadeel wordt rekening gehouden met de bestaande toestand; dat voorts het opgelegde groenscherm van minimum 4 meter wijst op de aanwezigheid van visuele hinder; dat de bewering van de eerste verwerende partij dat "lichtinval en rustig gebruik van de tuin louter subjectieve elementen (zijn) die in casu geen enkele relevantie hebben" niet kan worden bijgetreden; dat de argumenten van de tweede verwerende partij dat "de hinder voorspelbaar was voor het pand van verzoekers dat zo goed als tegen de hoek van de straat is gebouwd (zo)dat logischerwijze kon (worden) verwacht dat de buur die aan de andere zijde tegen de hoek aanbouwde verder op zijn pand kon gaan bouwen" (en) dat het al evenmin een ernstig nadeel kan genoemd (worden) rekening gehouden met het feit dat men in een agrarisch gebied woont" evenmin overtuigen; dat het terzake niet gaat om een verstedelijkt gebied maar om een agrarisch gebied; dat het verlies aan uitzicht niet kan worden toegeschreven aan deze planbestemming;

Overwegende dat in hoofde van de eerste verzoekende partij het nadeel ernstig is; dat het tevens moeilijk te herstellen is; dat niet moet worden onderzocht of dit ook het geval is in hoofde van de andere partijen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn om een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid toe te wijzen;

Overwegende dat niets erop wijst dat de eerste verwerende partij niet "zal optreden om het starten, hetzij verderzetten van de werken te verhinderen ondanks een schorsingsarrest", zoals de verzoekende partijen beweren; dat er dan ook geen reden is om haar te veroordelen tot een dwangsom van 100.000 fr. per dag dat wordt nagelaten de uitvoering van de vergunning te verbieden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Danny HEREMANS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 25 augustus 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herne waarbij aan Danny HEREMANS-COPPENS de bouwvergunning wordt verleend voor het optrekken van een mestvarkensstal te Herne, Rendries 35, Sectie F, 254 F en 261 L.

Artikel 3.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig september 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.